

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2018 r. w sprawie T-554/14, Messi Cuccittini / EUIPO – J-M.-E.V. e hijos, wniesione w dniu 19 lipca 2018 r. przez J-M.-E.V. e hijos, S.R.L.

(Sprawa C-474/18 P)

(2018/C 392/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: J-M.-E.V. e hijos, S.R.L. (przedstawiciele: J. Güell Serra i R. Gimeno-Bayón Cobos, abogados)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Lionel Messi Cuccittini

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie T-554/14 ⁽¹⁾ w całości i w rezultacie:
- wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala, lub
- odesłanie sprawy do Sądu w celu wydania orzeczenia zgodnie z wiążącymi kryteriami Trybunału Sprawiedliwości i
- obciążenie Lionela Messiego Cuccittiniego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd stwierdził nieważność decyzji Izby Odwoławczej EUIPO, w której odmówiono rejestracji znaku towarowego „MESSI” ze względu na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego „MASSI”, uznając, że mimo iż znaki towarowe „MASSI” i „MESSI” są podobne wizualnie i fonetycznie oraz odnoszą się do tych samych towarów, Izba Odwoławcza popełniła błąd, jako że różnice konceptualne między znakami towarowymi eliminują jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

W wyroku Sądu pomierzono cztery naruszenia prawa, w związku z czym w odwołaniu podnosi się cztery zarzuty:

1. W zaskarżonym wyroku Sąd wskazuje, że gdyby Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę to, iż skarżący jest osobą powszechnie znaną, powinna była stwierdzić, że pod względem konceptualnym termin „messi” różni się wyraźnie od terminu „massi”. W przeciwieństwie do tego, co wskazano w zaskarżonym wyroku, w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu wielokrotnie stwierdzono, że ewentualna powszechna znajomość zgłoszonego znaku towarowego jest nieistotna dla skutków ustalenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej.
2. Sąd naruszył także prawo, uznając, że powszechna znajomość nazwiska zgłaszającego jest faktem notoryjnym, który nawet jeśli nie został udowodniony ani nawet podniesiony przez samego L. Messiego przed Izbą Odwoławczą, powinien być zostać wzięty przez nią pod uwagę, jako że chodzi tu o okoliczność, która może być wiadoma każdej osobie lub którą można ustalić za pomocą powszechnie dostępnych źródeł. Stopień znajomości nazwiska zgłaszającego w Europie w chwili rozstrzygnięcia sprzeciwu (w dniu 12 czerwca 2013 r.) nie jest okolicznością, którą można założyć w 2018 r., w szczególności, gdy nawet nie została ona podniesiona przed Izbą Odwoławczą ani poparta jakimkolwiek dowodem.
3. W niniejszym przypadku nastąpiła zmiana żądania (*mutatio libelli*) powodująca brak możliwości obrony, jako że Sąd zezwolił na nową i odrębną podstawę żądania, która nie została podniesiona przed Izbą Odwoławczą: „odróżniający skutek konceptualny MESSI”.

4. W wyroku zastosowano błędnie wyrok PICARO/PICASSO, gdyż i) w sprawie PICASSO/PICARO powszechnie znanym znakiem towarowym był znak „PICASSO”, na którym oparto sprzeciw, podczas gdy w niniejszej sprawie rzekomo znanym znakiem towarowym jest zgłoszony znak towarowy, i ii) we wspomnianym wyroku chodziło o towary, w odniesieniu do których stopień uwagi przeciętnego konsumenta w chwili ich nabywania jest szczególnie wysoki, podczas gdy w niniejszym sporze chodzi o towary przeznaczone dla właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta Unii Europejskiej.

(¹) ECLI:EU:T:2018:230.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 25 lipca 2018 r. – Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen / Golfclub Schloss Igling e.V.**

(Sprawa C-488/18)

(2018/C 392/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Kaufbeuren mit Außenstelle Füssen

Strona pozwana: Golfclub Schloss Igling e.V.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹), zgodnie z którym „świadczanie niektórych usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym, przez organizacje nienastawione na osiągnięcie zysku na rzecz osób uprawiających sport lub uczestniczących w wychowaniu fizycznym”, ma bezpośrednią skuteczność, wobec czego organizacje nienastawione na osiągnięcie zysku mogą się w braku transpozycji bezpośrednio powoływać na ten przepis?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy w wypadku „organizacji nienastawionej na osiągnięcie zysku” w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej chodzi o
 - pojęcie, które należy interpretować w sposób autonomiczny na podstawie prawa Unii,
 - czy też państwa członkowskie mogą uzależnić istnienie tego rodzaju organizacji od spełnienia wymogów takich jak określone w § 52 w związku z § 55 Abgabenordnung (niemieckiej ordynacji podatkowej) (albo w § 51 i nast. Abgabenordnung ujętych całościowo)?
- 3) Jeżeli jest to pojęcie, które należy interpretować w sposób autonomiczny na podstawie prawa Unii: Czy organizacja nienastawiona na osiągnięcie zysku w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej musi dysponować regulacjami na wypadek jej likwidacji, na podstawie których jest zobowiązana przekazać wtedy swój istniejący majątek innej nienastawionej na osiągnięcie zysku organizacji wspierania sportu i wychowania fizycznego?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.